

smaa Ejendomme faar et Paalæg og de store alt andet end et Paalæg, thi 2,500 Kr.s Fradrag for de store Ejendomme er selvfølgelig forsvindende i Forhold til 2,500 Kr. for de smaa Ejendomme. Dersom det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed at læse igennem, hvad jeg har skrevet i Betænkningen, vil han finde, at jeg ingenlunde har sagt, at saaledes er Forholdet i hver Kommune, nej, jeg har sagt, at saaledes er Forholdet i enkelte Kommuner, som jeg specielt har undersøgt, og hvor det viser sig, at Ejendomme over 12,000 Kr.s Ejendomsskyld har faaet et Paalæg af gennemsnitlig 6—7 pCt. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem i sin Kommune har kunnet komme til et helt andet Resultat, ifølge hvilket de smaa Ejendomme ved det store Fradrag har lidt Tab, hvorimod de store Ejendomme har faaet en Gevinst.

Finansministeren (Brandes): Jeg kender af adskillige Aars Erfaring dette Tings Lyst og Evne til at gøre Forhandlingen kort og har ogsaa i Dag haft ret god Lejlighed til paa ny at gøre denne Erfaring. Jeg skal da ogsaa forsøge at rette mig efter den almindelige Skik her i Salen, som det er at fatte sig i størst mulig Korthed, og dersom jeg ikke faar svaret paa alle de Bemærkninger, som er rettede til mig fra forskellige Medlemmer, maa de altsaa regne mig det til gode som Bevis paa, at jeg følger Tingets Skik, og ikke regne mig det til Last som et Bevis for, at jeg ikke gerne skulde ville forhandle med ærede Medlemmer om en Sag af den Vigtighed, som denne har. Men saadan helt kort kan mit Tilsvar ikke blive, Sagen er for stor dertil, Ændringsforslagene for mange og Udtalelserne delvis i alt Fald for betydelige.

Den Gang denne Sag kom op i dette høje Ting, var den jo ændret. Det forelagte Lovforslag var forandret nede i Folketinget. Saaledes som Regeringen havde formet Lovforslaget, gik det kun ud paa at foretage en Vurdering til Ejendomsskyld 5 Aar tidligere, end den ifølge den nugældende Lov skal foretages, og dernæst indeholdt Forslaget den Bestemmelse, at der samtidig skulde foretages en Jordvurdering. I Folketinget undergik Lovforslaget den Forandring, at Folketinget indsatte nye Fradragregler. Jeg kan godt sige, at dette Spørgsmaal havde Regeringen i Forvejen overvejet. Man havde ogsaa i Ministeriet tænkt sig den Mulighed at indføre nye Fradragregler i Lovforslaget. Dette laa jo nær, fordi man

tidligere havde behandlet saadant i Folketinget, og der har ogsaa været givet mig som Finansminister det Hverv at fremstille disse nye Fradragregler for dette høje Ting i 1910. Naar Ministeriet undlod det, var det for ikke at bringe nye Spørgsmaal frem og for at holde sig udenfor det, som kunde kaldes en Revision af Ejendomsskyldloven, altsaa for ikke at røre hverken ved det principielle i denne Lov eller ved dens enkelte Bestemmelser og kun holde sig til det, som var forlangt fra saa mange Sider, nemlig en ny almindelig Vurdering 5 Aar tidligere, end Loven fastsatte. Dertil føjede man saa Jordvurderingen paa Grund af det Krav, der fra mange Sider her i Landet rejstes om at faa en saadan foretaget. Og der var nogen Grund til at antage, at dette høje Ting ikke vilde modsætte sig dette sidste Forslag. Tinget har jo tiltraadt Forslaget om en Prøvevurdering foretaget paa samme Vis, som denne Jordvurdering skulde foretages, og jeg maa altsaa sige til den næstsidste Taler, det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen), der med saa megen Veltalenhed rejste sig mod en almindelig Jordvurdering, at han talte paa en Gang mod Folketinget og mod det hele Lands-ting, saavel dets konservative som demokratiske Elementer, thi disse tiltraadte i sin Tid Forslaget om Forsøget paa at foretage en Vurdering af den rene Jord, uden Bygninger og hvad dertil hører. Og for Resten, da vi har haft Hartkornsskatter her i Landet i saa mange Aar — det ærede Medlem mindede jo selv derom —, saa vilde det være ganske underligt, om man virkelig fra alle Sider, ogsaa fra konservativ Side, skulde være saa forskrækket over en saadan Jordvurdering. Jeg ved meget godt, at der er Forskel paa den Jordvurdering, her er Tale om, og de gamle Hartkornsvurderinger, men til syvende og sidst var det jo dog Jordvurderingen, Hartkornsskatterne beroede paa og ikke paa en Vurdering af Bygningerne. — Dersom Ministeriet vilde være gaaet til det, som man kalder en Revision af Ejendomsskyldloven, vilde det have været nødvendigt for os at forhandle med de Myndigheder, ikke mindst med Overskyldraadet, som Udførelsen af Ejendomsskyldloven har paahvilet, og det kan jeg altsaa sige overfor de Ændringer, der her er foreslaaede fra de ærede Medlemmer, at der er noget urimeligt i nu paa en Gang at revidere baade Ejendomsskyldloven principielt og ogsaa dens enkelte Bestemmelser, uden at der er givet Lejlighed til